

De blauwe diender PDF

Jacques Smeets

Deze site bevat slechts een fragment uit het boek. U kunt de volledige versie van het boek downloaden via de onderstaande link.

DOWNLOAD PDF

Schrijver: Jacques Smeets
ISBN-10: 9789491361777
Taal: Nederlands
Bestandsgrootte: 4679 KB

OMSCHRIJVING

Jacques Smeets (1951) uit het Nederlandse Elsloo (Stein) beschrijft in dit boek zijn persoonlijke ontwikkeling en beleving van het politieberoep dat hij van 1 oktober 1969 tot 1 november 2012 uitoefende. Op 17 jarige leeftijd wordt Jacques aangetrokken tot het politieberoep door een wervingscampagne voor jonge politiemensen en hij solliciteert. Er volgt een psychologische strijd met zijn vader, die niet veel ophad met gezag en autoriteit. De loopbaan start bij de gemeentepolitie in Maastricht. Als jong politieman krijgt Jacques te maken met dood en ellende, agressie en geweld. Door de jaren heen moet hij veel indrukwekkende gebeurtenissen verwerken. Hij stelt zich kwetsbaar op als hij over de macho politiecultuur schrijft. Een geboorte op straat, een bindingsdag met een groep rechercheurs en de teksten bij de foto's die het boek illustreren, laten de lezer glimlachen. Na drie decennia lang als vanzelfsprekend zijn werk te hebben gedaan, wordt Jacques in 1998 plotseling ziek. Hij verliest de zin in zijn werk en raakt min of meer burn-out. Na een lange en lichamelijke psychische worsteling geneest hij en krijgt weer zin in het werk. Hij gaat erover schrijven en in 2007 komt zijn eerste boek uit: De bezieling van een politieman. Intussen verandert hij, als mens en als politieman, net zoals de samenleving en het politievak continu verandert. Op 61 jarige leeftijd gaat de diender Jacques met pensioen. Na ruim drieënveertig dienstjaren breekt de tijd aan om het politieleven achter zich te laten. Echter, hij sluit de deur niet helemaal achter zich. Hij engageert zich als ambassadeur van het politieberoep en zet zich in voor het welzijn van de dienders die zijn werk voortzetten onder snel en sterk veranderende omstandigheden. Het boek is niet uitsluitend bestemd voor politiemensen maar tevens geschikt voor brandweerlui, ambulancepersoneel, artsen en geestelijken. De Blauwe Diender is een weerslag van ervaringen, geen thriller of politieroman, het is honderd procent autobiografisch. Af en toe lijkt het een soort spiegel die mensen wordt voorgehouden, niet om te beleren maar om een handreiking naar bewustwording te doen.

RECENSIES: Zojuist de laatste pagina's gelezen van "de blauwe diender" van collega en mede schrijver Jacques Smeets. Ik ben diep onder de indruk van de vertelkunst en creativiteit van de schrijver. Regelmatig zie ik in het boek prachtig poëtische zinnen, maar hij maakt er geen trucje van. Dat siert hem. Jacques raakte mij met zijn openheid en kwetsbaarheid. Het getuigt van heel veel lef om jezelf zo bloot te geven over emoties, verlangens en twijfels. Zeker voor een man en al helemaal binnen de politieorganisatie is dat niet gebruikelijk. Wat dat betreft zal Jacques een voorbeeld zijn voor velen. Ik heb ook vaak moeten lachen, bijvoorbeeld bij het hoofdstuk over allochtonen. Wie kent ze niet? Mensen die zeggen: "ik heb niets tegen buitenlanders" gevolgd door het woordje "maar." Heel herkenbaar. Mijn complimenten aan Jacques. Ik ben heel dankbaar dat ik jou, op de valreep van jouw pensioen, nog heb mogen leren kennen. Verena Germeraad, schrijfster een bittere pil www.eenbitterepil.nl Tijdens het lezen van De Blauwe diender moest ik er steeds aan denken dat deze schrijver een mooi voorbeeld is voor de maatschappij. Ik vind het heel knap en moedig dat deze diender zijn gevoelens en emoties, en vooral zijn hele hebben en houden hier beschrijft. Hij is een voorbeeld voor veel mensen, rijk, arm, jong of oud. De schrijver stelt zich kwetsbaar op maar toont ook zijn sterkte. Ik ben zelf geen politievrouw, maar heb veel vrienden die bij de politie werken. Ik bewonder mensen die van een roeping hun beroep maken. Ik zou het erg mooi vinden wanneer dit boek onder de aandacht zou komen van jongelui die eveneens voor dit vak kiezen. Een politieman of -vrouw is ook maar een mens, al of niet met een gezin op de achtergrond. Dat mag vooral niet vergeten worden. Jacques, ik wens je veel succes. Tonny de Bruijn, Hedel. Het boek heeft diepe indruk op mij gemaakt. Ik wist niet hoe snel ik het moest lezen en heb dagen lopen denken waarom het zo'n impact had op mij. Heel persoonlijk is het. Heel kwetsbaar stelt Jacques zich op in dit boek. Heel interessant qua tijdsverloop en kijk op een politieagent. Vooral; heel herkenbaar ... gek genoeg want ik kom uit een volslagen andere werkomgeving (Bedrijfsleven /eigen bedrijf). Volgens mij maken we in ons (werk)leven allemaal een veranderproces door. Iedereen zou dit boek moeten lezen; zodat we weer gaan voor passie en idealisme in plaats van cynisme. Marietta van der Duyn Schouten Pijnacker De blauwe diender is met een woord te beschrijven als "thuis komen". Het is voor mij als politieman met ruim dertig jaar ervaring een groot feest van herkenning met heel veel overeenkomsten met mijn eigen opgedane werkbeleving en werkervaringen. Ik heb deze ervaringen in mijn hoofd geschreven en beleefd en Jacques heeft de moed en inspiratie gehad om het aan het papier toe te vertrouwen. Het boek is zeer zeker een aanrader voor alle politieagenten die in de frontlinie staan en gestaan hebben. Ik dank de auteur voor de

bewustmaking en bewustwording.Lyon LutgensDiender

WAT ZEGT GOOGLE OVER DIT BOEK?

Patricia Paay ging naar de politie om aangifte te doen van het verspreiden van een video, waarop zij, samen met een man, plasseks bedrijft. De video was blijkbaar ...

Op zeventienjarige leeftijd weet de auteur zeker dat hij politieman wil worden, ondanks dat zijn vader niet zo veel op heeft met het gezag. In 1970 treedt hij in ...

Bestel De blauwe diender Voor 23:00 besteld, morgen in huis! 20% korting voor vaste klanten Altijd een inspirerend advies

DE BLAUWE DIENDER

[Lees verder...](#)